

نگاهی بر چند موتیف در آثار برجای مانده از ساسانی و گوپتا

فرامرز آدینه^۱، فاطمه علیان^۲

۱- عضو هیئت علمی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

۲- دانش آموخته زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی

چکیده

در این پژوهش سعی بر آن است تا موتیف‌هایی از دیار هند در دوره گوپتا یعنی بین سال‌های ۳۲۰ تا ۵۵۰ میلادی و موتیف‌هایی نیز از سرزمین پارسیان در دوران ساسانیان یعنی بین سال‌های ۲۲۴ تا ۶۵۱ بدون چشمداشت بر وجوه اشتراک و افتراق آن معرفی شوند. مهمترین ویژگی موتیف تکرارشوندگی و برانگیزندگی آن است. هنر هندی در زمان باستان در پی آن بود که علاوه بر خلق یک اثر زیبا حقایق مذهبی و معنوی را مجسم گرداند. در هنر ایران دوره ساسانی نیز تصویرپردازی، اهمیت خاصی می‌یابد. در این دوره روح انسانی متأثر از فضای مستولی شده اقدام به آفرینش بناهای زیبا و مستحکم و جلوه‌گر ساختن نقوشی زده تا بتواند اندیشه و تفکرات ذهنی خویش را به دیگران القا کند.

کلید واژگان: موتیف، ساسانی، گوپتا.